

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/126/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615202803
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7615202803.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., P. XXX/XX, právne zastúpeného Mgr. Ladislavom Riedlom, so sídlom Prešov, Levočská 4703/89, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, zastúpenému AK Antol, s.r.o., Kupeckého 2542/72, Pezinok, IČO: 47 257 024, o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 9. 4. 2019 sp.zn. 5C/52/2015 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 10. septembra 2020 sp.zn. 5C/52/2015

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 9. apríla 2019 č.k. 5C/52/2015-85 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 10. septembra 2020 č.k. 5C/52/2015-110.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 9. apríla 2019 č.k. 5C/52/2015-85 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 10. septembra 2020 č.k. 5C/52/2015-110 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu primeraného finančného zadosťučinenia sumu 300,- Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.) a žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude po právoplatnosti rozsudku rozhodnuté samostatným uznesením (výrok II.) a žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (výrok III.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia s odôvodnením, že ako spotrebiteľ sa v konaní na Okresnom súde Spišská Nová Ves vedenom pod sp. zn. 7C/362/2012 úspešne domáhal určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a ochrany spotrebiteľa. Súd v rozsudku sp. zn. 7C/362/2012 zo dňa 25.9.2013 poukázal na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi účastníkmi konania v zmluve o úvere č. 6102402508 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou z dôvodu, že ako spotrebiteľ bol nútený predmetnú dohodu vo vzťahu k veriteľovi podpísať ako neoddeliteľnú súčasť formulárovej zmluvy o úvere a tým sa podrobiť vykonávaným zrážkam bez možnosti zabránenia ich vykonávania za predpokladu, že tieto sú veriteľom uplatňované z neprijateľných zmluvných klauzúl. Citoval ustanovenie § 3 ods. 5, vety tretej Zákona č. 250/2007 Z.z. (v znení účinnom do 9.6.2013 - poznámka súdu) a uviedol, že ujma, ktorú utrpel spočíva v tom, že dodávateľ tým, že sa dopustil nekalých obchodných praktík, zneužil svoje postavenie a vystavil ho neprimeraným zmluvným podmienkam a právnej neistote. Poukázal na to, že podľa judikatúry NS SR má primerané finančné zadosťučinenie aj sankčnú zložku, teda jeho priznanie nezávisí iba od spôsobenej ujmy, ale aj od miery porušenia povinnosti veriteľom. Osobitne poukázal na rozhodnutie

NS SR sp. zn. 6Obo/302/2006, v ktorom súd judikoval podmienky priznania primeraného finančného zadosťučinenia, v zmysle ktorého treba prihliadať na všetky okolnosti veci, najmä na to, že ide o vyrovnanie ujmy postihnutého a o určitú sankciu postihujúcu toho kto závadne konal. Ďalej uviedol, že primerané finančné zadosťučinenie má mať odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Má mať tiež sankčnú a odmeňujúcu povahu za to, že spotrebiteľ sa podujal viesť spor s neporovnateľne silnejším subjektom. Žalobca požaduje finančné zadosťučinenie vo výške 500 Eur, hoci žalovaný mu svojim konaním, a to uplatnením si úhrad z neprijateľných zmluvných podmienok formou zrážok zo mzdy spôsobil podstatne vyššiu ujmu.

2. Právne vec posúdil podľa § 3 ods. 5 zákona č. 2501/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže predmetom konania bol nárok žalobcu vyplývajúci z vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho kto za toto porušenie práva alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Zákonným predpokladom pre vyhovie žaloby je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti stanovenej Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi.

3. V danom prípade mal súd preukázané, že žalobca úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa, a to osobitným konaním na Okresnom súde Spišská Nová Ves, ktorý rozsudkom č.k. 7C/362/2012-78 zo dňa 25.9.2013 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom odvolacieho súdu určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy v Zmluve o úvere č. 6102402508 zo dňa 6.2.2008 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Z uvedeného dôvodu má žalobca podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa právo na primerané finančné zadosťučinenie. Skutočnosť, či žalobcovi v dôsledku konania žalovaného reálne vznikla určitá ujma, je bez právneho významu, nakoľko táto nie je zákonným predpokladom vzniku práva na primerané finančné zadosťučinenie.

4. Žalovaným uplatnenú námietku pasívnej vecnej legitímácie súd vyhodnotil ako nedôvodnú a mal za to, že uvedené právo má žalobca práve voči označenému žalovanému. Ako bolo vyššie uvedené, Zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva úspešnému spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie proti tomu, kto za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. V konaní nebolo sporné (a tiež to vyplynulo z oboznámených listinných dôkazov), že to bol práve žalovaný, ktorý nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď žalobcovi predostrel formulárovú zmluvu (o úvere) obsahujúcu neprijateľnú podmienku (dohodu o zrážkach). Rovnako to bol žalovaný, ktorý sa následne aj domáhal realizácie neplatnej Dohody o zrážkach zo mzdy u zamestnávateľa žalobcu, a ktorému boli takto zrazené sumy odvedené. Z uvedeného nesporne vyplýva, že zodpovedným za porušenie práva žalobcu ako spotrebiteľa je žalobcom označený žalovaný subjekt. Skutočnosť, že následne (navyše v čase, keď už bola účinnosť Dohody o zrážkach zo mzdy v dôsledku súdom nariadeného neodkladného opatrenia pozastavená) žalovaný postúpil zvyšnú časť pohľadávky voči žalobcovi na inú spoločnosť, je vo vzťahu k zodpovednosti žalovaného bez právneho významu.

5. Ako nedôvodnú súd vyhodnotil aj námietku premlčania žalovaného. Zo zákonného znenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa totiž vyplýva, že predpokladom vzniku práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Uvedené porušenie sa uplatňuje na súde. Úspešným uplatnením je preto nutné rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu, z ktorého vyplýva, že došlo k porušeniu práva alebo povinnosti zákonom ustanovenej v prospech spotrebiteľa. Počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby práva na finančné zadosťučinenie je tak podľa § 101 Občianskeho zákonníka viazaný na okamih právoplatnosti rozhodnutia súdu. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy nastala právoplatnosť súdneho rozhodnutia, čo je v danom prípade 20. november 2014. Nakoľko žaloba bola na súde podaná dňa 25.2.2015, nie je námietka premlčania dôvodná.

6. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliadal na skutkové okolnosti prípadu, ako aj na samotný účel finančného zadosťučinenia. Účelom a zmyslom ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal samotným uplatnením ochrany proti porušeniu práva a povinnosti zo strany žalovaného. Ide teda o istú satisfakciu spotrebiteľa, ktorá má ale zároveň na žalovaného pôsobiť odradzujúco vo vzťahu k opätovnému porušovaniu práv spotrebiteľov. Z okolností prípadu súd prihliadal na skutočnosť, že žalovaný pristúpil k realizácii zrážok

z dôvodu, že žalobca si riadne neplnil základnú povinnosť vyplývajúcu mu z úverovej zmluvy, ktorou je splácanie úveru v dohodnutých splátkach, a to napriek skutočnosti, že mal pravidelný príjem z pracovnej činnosti. Prihliadal tiež na skutočnosť, že žalobcovi v súvislosti s uplatnením práva v súdnom konaní sp. zn. 7C/362/2012 nevznikli žiadne náklady, ako aj na skutočnosť, že žalobcovi bolo v ďalšom súdnom konaní (5C/51/2015) v súvislosti s rovnakou Zmluvou o úvere priznané plnenie titulom bezdôvodného obohatenia vo výške 1.357,23 Eur s príslušenstvom. Suma, ktorá tak bola žalobcovi zo mzdy zrazená je sumou istiny úveru, ktorý aj reálne vyčerpал (prípadný preplatok predstavuje súdom priznané bezdôvodné obohatenie). Zo skutočností zistených v predmetnom konaní tiež vyplynulo, že žalobca mal vedomosť (aj bez toho, aby vyhľadal právnu pomoc) o tom, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Napriek tejto vedomosti však žalobca pristúpil k podaniu návrhu na neodkladné opatrenie v súvislosti s vykonávaním zrážok až dňa 5.10.2012 (a následne aj k podaniu žaloby vo veci samej), hoci zrážky zo mzdy mu boli pravidelne vykonávané už od decembra 2008, teda až po takmer štyroch rokoch ich realizácie. Súd napokon prihliadal aj na dostupné rozhodnutia iných súdov a nimi priznanú výšku finančného zadostučinenia v prípade rovnakého porušenia práv a povinností (neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy), ako napr. rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10C/26/2016 zo dňa 11.1.2017 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/41/2018 zo dňa 26.4.2018, alebo rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp/120/2016 zo dňa 11.7.2017 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/33/2017 zo dňa 31.10.2017, ktoré obe určili ako primeranú výšku finančného zadostučinenia sumu 300 Eur.

7. S poukazom na vyššie uvedené súd ustálil výšku priznaného primeraného finančného zadostučinenia na sumu 300 Eur, na ktorej zapltenie zaviazal žalovaného v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

8. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1,2, § 255 ods. 1, spolu s § 257 CSP, pričom o náhrade trov konania rozhodol podľa zásady úspechu, kedy nezistil dôvody pre prípadnú aplikáciu § 257 CSP.

9. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a zastavil konanie v celom rozsahu, resp. aby vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Žalovaný tvrdí, že na strane žalobcu nevznikol nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia, nakoľko vzhľadom na odlišnosti v rozhodovacej činnosti súdov SR nie je možné jednoznačne tvrdiť porušenie povinnosti na strane žalovaného. Zároveň žalobca nedostatočne preukázal existenciu úspešného uplatnenia porušeného práva práve voči žalovanému, keď v žalobe argumentuje súdnym rozhodnutím vydaným v neprospech spoločnosti Invest Capital a.s.

11. Podľa názoru žalovaného žalobca nedostatočne preukázal existenciu úspešného uplatnenia porušeného práva voči žalovanému, pokiaľ poukazuje na súdne rozhodnutie vydané v neprospech spoločnosti INVEST-CAPITAL, a.s., kde súd rozhodol o určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Zároveň odvolateľ napriek právoplatnému rozhodnutiu súdu (Okresného súdu Spišská Nová Ves v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach) tvrdí, že tvrdené porušenie povinnosti na strane žalovaného je sporné. Zároveň má za to, že nárok na primerané finančné zadostučinenie je potrebné posudzovať v širších súvislostiach. Poukazuje na to, že zákonodarca stanovuje prípustnosť uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho inštitútu a ani žiaden predpis Európskej únie nezakazuje zabezpečenie záväzkov zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy (čo potvrdzuje aj judikatúra Európskeho súdneho dvora). Žalovaný teda tvrdí, že žalobca dostatočne nepreukázal vznik svojho nároku na primerané finančné zadostučinenie.

12. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

14. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods.1 CSP potvrdil.

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 8. decembra 2020 o 09.55 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 2.12.2020 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

16. Žalovaný uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods.1 písm. f/a h/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

17. K jednotlivým odvolacím dôvodom uplatneným žalovaným odvolací súd uvádza nasledovné:

18. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

19. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

20. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

21. Odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody neboli naplnené.

22. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

23. Žalovaný v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

24. Súd svoje úvahy, ako dospel k svojim skutkovým a právnym záverom, podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval a odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na odvolacie námietky žalovaného.

25. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie správnosti napadnutého odvolací súd uvádza nasledovné:

26. Predmetom konania je nárok na primerané finančné zadostučinenie vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré vzniká, ak sú splnené podmienky stanovené

zákonom, a to: a/ spotrebiteľ aktívne ako žalobca uplatní na súde porušenie práv a povinností určených na jeho ochranu proti porušiteľovi, b/ je úspešný.

27. V danom prípade podstatou odvolacích námietok bolo tvrdenie žalovaného o nedostatočnom preukázaní existencie úspešného uplatnenia porušeného práva žalobcom voči žalovanému.

28. Žalobca uplatnenie porušeného práva preukazuje osobitným konaním vedeným na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 7C/362/2012 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom odvolacieho súdu.

29. V konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 7C/362/2012 predmetom konania bolo určenie, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá v zmluve o úvere uzatvorenej medzi žalobcom G. T. a veriteľom Poštovou bankou, a.s. je neplatná. Žalobu podával žalobca proti žalovanej Poštovej banke, a.s. vo vzťahu, ku ktorej súd prvej inštancie žalobe vyhovel a určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá medzi stranami sporu dňa 6.2.2008 je neplatná. V priebehu odvolacieho konania (na základe odvolania podaného Poštovou bankou, a.s.) Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 1Co/517/2013-128 pripustil, aby do konania namiesto žalovanej Poštovej banky, a.s. vstúpila obchodná spoločnosť INVEST-CAPITAL, a.s. (na základe právnej skutočnosti - postúpenia pohľadávky žalovanej Poštovej banky, a.s. tejto spoločnosti. Krajský súd v Košiciach následne rozsudkom č.k. 1Co/517/2013-135 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, kde stranami sporu v tom čase bol žalobca Ivan Dudy a žalovaná spoločnosť INVEST-CAPITAL, a.s.

30. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že zmluvou o postúpení pohľadávky sa z hľadiska jej účinkov vždy prevádza iba konkrétne právo postupcu na plnenie voči dlžníkovi, nie však zmluvný vzťah ako celok. Postupca na základe cesie nevstupuje do základného obligačného vzťahu s dlžníkom, z ktorého postupovaná pohľadávka vznikla a ktorého obsah môže tvoriť značný objem práv a povinností, ktoré nie sú postúpením dotknuté. Účastníkom pôvodného záväzkového vzťahu ostáva naďalej postupca. Spolu s pohľadávkou nadobúda postupník aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. S postúpenou pohľadávkou nadobúda postupník osobitnú povinnosť strieť prípadné uplatnenie námietok, ktorými dlžník v čase postúpenia disponoval voči postupcovi, vrátane kompenzačnej námietky vo vzťahu k pohľadávkam, ktoré mal dlžník voči postupcovi v čase notifikácie.

31. S poukazom na uvedené aj v danom prípade, aj keď došlo medzi žalovaným (Poštová banka, a.s.) a spoločnosťou INVEST-CAPITAL, a.s. k postúpeniu pohľadávky, uvedená spoločnosť na základe cesie vstúpila do základného obligačného vzťahu s Poštovou bankou a.s., a teda účastníkom pôvodného vzťahu vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy ostala Poštová banka a.s.

32. Odvolací súd teda vychádza z úvahy, že napriek postúpeniu pohľadávky pasívne legitimovaným v spore o náhradu primeraného finančného zadostučinenia, z dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola určená za neplatnú, je stále pôvodná strana uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy, teda ten, kto porušil povinnosti pri uzatvorení takejto zmluvy - dohody.

33. Aj keď odvolací súd pripúšťa, že predmetom zmluvy o postúpení mohol byť okrem zročného dlhu voči žalobcovi aj s tým súvisiaci prípadný zodpovednostný vzťah veriteľa voči dlžníkovi, teda predmetom postúpenia mohli byť všetky práva a povinnosti vyplývajúce z daného vzťahu, avšak uvedené by muselo byť jednoznačne vyšpecifikované v zmluve o postúpení. V danom prípade žalovaný nepreukázal, že by predmetom postúpenia bol aj takýto zodpovednostný vzťah, teda že by spoločnosť INVEST CAPITAL, a. s. vstúpila do všetkých práv a povinností vrátane vzťahu vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy.

34. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej v zmysle § 524 a nasledujúcich OZ medzi Poštovou bankou, a. s. ako postupcom a spoločnosťou INVEST CAPITAL, a. s. ako postupníkom z čl. I bod 1 vyplýva, že predmetom tejto zmluvy je záväzok postupcu postúpiť postupníkovi pohľadávky definované v tejto zmluve a záväzok postupníka zaplatiť postupcovi za postúpenie pohľadávok odplatu v zmysle tejto zmluvy.

35. Z čl. II. bod 3 vyplýva, že na základe zmluvy o úvere č. 6102402508 zo dňa 6.2.2008 (ďalej len zmluva o úvere 3) uzatvorenej medzi postupcom ako veriteľom a G. T., bytom F. XXX, F., nar. dňa XX.XX.XXXX ako dlžníkom (ďalej len dlžník 3), poskytol postupca dlžníkovi peňažné prostriedky ako úver vo výške

3.319,39 € a dlžník sa zaviazal splatiť pohľadávku za podmienok a spôsobom stanoveným v zmluve o úvere.

36. Z čl. III bod 1 vyplýva, že touto zmluvou postupuje postupca na postupníka ku dňu účinnosti tejto zmluvy pohľadávky vyplývajúce zo zmlúv o úvere spolu so všetkým príslušenstvom, všetkými právami a povinnosťami a zabezpečeniami, ktoré sú s pohľadávkami spojené. Postupca ku dňu nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy postupuje na postupníka i práva a povinnosti vyplývajúce z rozhodcovských doložiek uzatvorených medzi postupcom a dlžníkmi.

37. Z čl. V bod 4 vyplýva, že postupník berie na vedomie, že v súvislosti s pohľadávkou 3 je vedené na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 7C/362/2012 konanie o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere 3. V uvedenom konaní Okresný súd Spišská Nová Ves vydal dňa 25.9.2013 rozsudok, ktorým určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy v Zmluve o úvere 3 je neplatná. Proti rozsudku podal postupca odvolanie.

38. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca preukázal existenciu úspešného uplatnenia porušeného práva, pričom to, že rozhodnutie bolo vydané voči spoločnosti INVEST-CAPITAL, a. s. nemá na toto posúdenie vplyv. V konaní o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy žalobca musel pokračovať voči postupníkovi, teda domáhať sa žalobou takéhoto určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy práve voči postupníkovi, aby nedošlo k zhoršeniu jeho práva, pričom by svoj cieľ nedosiahol, pokiaľ by sa takého určenia domáhal vo vzťahu k pôvodnému veriteľovi. Zotrvanie na žalobe a rozhodnutie v prospech dlžníka vo vzťahu k pôvodnému veriteľovi by malo iba akademický charakter, pretože aktuálneho veriteľa - postupníka by takéto rozhodnutie nezaviazovalo, pretože by nebol stranou sporu (podobne rozsudok NS SR 2Cdo/125/2018).

39. Uvedené však nič nemení na konštatovaní, že porušenia práv pri uzatvorení dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola vyslovená za neplatnú sa dopustil práve žalobca a nie postupník, preto pasívne legitimovaným v spore o náhradu primeraného finančného zadosťučinenia je pôvodný veriteľ: Poštová banka, a. s.

40. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil vrátane výroku o trovách konania.

41. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 a § 396 ods. 1 CSP. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Takéto právo vzniklo úspešnému žalobcovi, ktorému však v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

42. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).